

širší než řeka tady ve vsi. Copak ho přeletíš? Podívej se na ta svá křídílč-ka! Raději nikam nelet a zůstaň u mne v boudě. Vychovám z tebe hlí-
dací vlaštovku. - Anebo norníka! Norník vlez do nory a vyštěká lišku
nebo králíka. Zkus po mně zaštěkat, udělej haf haf!“

„Píp, píp,“ udělala ta vlaštovka a já na to:

„Žádné píp, píp! Říkal jsem haf haf! Takového pípání se nelekne ani
liška, ani listonoš, ani kominík!“

„Štěbety, štěbety,“ udělala ta vlaštovka a já viděl, že je opravdu nani-
covatá. Že do teplých krajin nedoletí, lišku nevyštěká a asi nebude mít
ani odvahu kousnout do nohy kominíka.

Tak jsem si vzpomněl, že i u nás ve vsi jsou teplé kraje. Že tam po-
stavili kravín a tam nikdy nemrzne. Tam by mohla ta nanicovatá vlaš-
tovka zimu přečkat.

„A jsou tam mouchy, Baryku?“ ptala se mě, „já potřebuji mouchy,
abych se dočkala jara.“

Vypravil jsem se s ní do kravína a řekl jsem kravám:

„Děvčata, tady moje kamarádka bude s vámi bydlet přes zimu. Musí-
te se trošku uskrovnit, aby se sem vešla. A musíte jí hlásit, na kterou
z vás si sedne moucha. Na kterou si sedne, ta zabučí. Která nezabučí,
s tou se nebudu párat a kousnu ji do nohy. Nemyslete si, že neslyším
k nám do chalupy, když mlčíte!“

Vyšlo to. Krávy se opravdu uskrovnily a vzaly vlaštovku mezi sebe.
Tak přežila ve zdraví zimu a dočkala se jara. Až do předevcíra si hrála
s mouchami nad řekou na babu a pak mně v jednom kuse štěbetala,
kterou dohonila a kterou ne. Předevcírem se vypravila do opravdických
teplých krajin za mořem. Škoda, že nezůstala i letos v kravíně. Ale co
na ní mohu chtít? Je měsíc chlupů, jí ani za ten rok chlupy nenarostly
a na štěkání taky nemá hlavu.

(Já Baryk)

Říjen

Jiří V. Svoboda

Už je říjen, dny jsou kratší
a noci je víc a víc...
Medvídek by spal už radši;
medvídci jsou velcí spáči.

Za dveřmi je listopad.
Medvídek už půjde spát.
O čem asi bude se mu
celou zimu zdát?
O medu,
o medu -
to je sen všech medvědů.